

Sanch Nova

- REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

Avuy 23 Septembre.—Sta. Tecla vg. y San Lino papa y mrs. (*en la ciutat de Tarragona.*)

Dill. 24.—Ntra. Senyora de les Mercés. (*en lo bisbat de Barcelona.*)—*Absolució general en la Mercé.*

Dim. 25.—Stas. Maria de Cervelló (vulgo del Socós) y Úrsicina.

Dimec. 26.—S. Ciprià y Sta. Justina mrs. Dij. 27.—Sts. Cosme y Damià germans mrs. y S. Adolfo mr.

Div. 28.—S. Wenceslau rey y mr., y el beato Simó de Rojas cf.

Dis. 29.—(*Abans* †) La Dedic. de S. Miquel arc.—*B. P. en los Minims.*

QUARANTA HORES.—Contiuan en la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors. La exposició de S. D. M. comensa á las sis.

MERCAT D' OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'00	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	13'50	«
Mill.	14'00	«
Panis.	14'00	«
Mongetes.	24'00	«
Fabes.	15'00	«
Besses.	16'50	«
Clubins	10'00	«
Patates	08'00	«
Ous (doz)	01'00	«

Núm. 13.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un any. ... .. 5'00 Pessetes.

Semestre... .. 2'50 «

Pago adelantat.

BIBLIOTECA
PÚBLICA

PATRIOTISME (1)

II

En l' anterior article diguerem que 'l patriotisme, ó sia l' amor que profesém á la societat á que perteneixém, se manifesta estimant al Municipi, á la Comarca, á la Regió y al Estat; mes en son desenrotllo observém que lo que guanya aquest sentiment en extensió ho pert en intensitat, de tal modo, que l' afecte que tindrem al Estat no será may tan gran com el que sentirem per la Regió y molt menos per nostre Comarca ó Poble. Volguer aplicar donchs el patriotisme á la humanitat en general, es com tirar algunes gotes d' una essencia olorosa á la immensitat del mar que no se hi sentirá sa fragancia, quan haurian pogut aromatitzar l' aygua continguda en un petit got; els que diuen que no volen més patria que la humanitat no fan més que idealisar aquesta y son sentiment no té cap forsa.

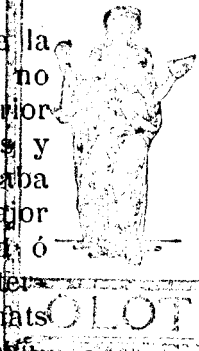
Segons els tratadistas de dret públich, l' Estat es una societat com-

plerta en el sentit de que quan te la deguda organisió, l' individu no necessita de cap altre societat superior pera cumplir sos fins materials y terrens, per aixó 'l patriotisme acaba en l' Estat y no pot ja pendrer major extensió. La defensa d' una aliansa ó establiment d' una organisió internacional pera resoldrer determinats conflictes, en quant tendeixi á assegurar nostre independencia ó procurar nos benestar, podrá ser efecte del patriotisme.

Gracies á les idees cristianes que han purificat tots els sentiments, l' amor á la patria no té un caràcter exclusivista com en els temps antichs que feya que 's miressin als extrangers com enemichs, sino que ara ens sentim obligats ab ells per els vincles de la caritat y 'l patriotisme no 'ns fa suposar que tinguém que odiar á ningú, puig fins al atacar als enemichs de la patria ho fem per sa defensa, no per propi rencor, que altre cosa seria una de les males direccions de que son susceptibles de pendrer tots els sentiments quan se 'ls exagera.

El patriotisme no deu confondrer ab l' amor que sentim á l' Iglesia universal. Aquesta es una societat

(1) Vegis el número 11.

distinta y d'ordre superior á les terrenes, sos individus estém units ab Jesucrist, el vincle es donchs espiritual, diví, mes com que 'l fi que persegueix es el be suprém y per consegüent es de capital interès pera la humanitat, resulta que en quant sigui necessari pera complir aquest fi, tot deurá estarhi subordinat. En nostre patria com en moltes altres el sentiment relligiós ha animat y sostingut sempre l'esprit patriótic, cosa que deuria tenirse molt present per comprendre nostre modo de ser y fonamentar la regeneració d'Espanya.

El patriotisme no está donchs en oposició ab la caritat cosmopolita y l'esprit relligiós, ans al contrari perque qui no estima als seus germans menos estimará als estranys y qui estima de veras als seus, comprendrá y respectará iguals sentiments en els forasters.

En quant á les diverses manifestacions del patriotisme se mantindrán en el seu degut ordre, si 's té present que al be general deu sacrificar-se 'l be particular, encara que nó será exigible tal cosa quan se tracta sols de favorir á uns quants y no á tots, aixís per exemple, devant d'una necessitat general totes les regions deurán ajudarhi en lo que justament els hi correspongui, mes es aquest un punt que la falta de discerniment y de serenitat de criteri pot conduhir á les majors injustícies.

Pera aplicar degudament el sentiment patriótic en les actuals circumstancies, cada individuo tindria de comensar cumplint ab els debers de son càrrech y procurar regenerar sa familia, fonament y base de la societat y medint fins ahont pot arribar sa acció, procurar fomentar tot lo que tendeixi al progrés de son poble y de sa comarca y treballar ab constancia per reconstituir la Regió,

buscant l'harmonia dintre de l'Estat. No debém posar nostre confiansa ab els polítichs que pretinguin dirigirnos, fins que reconeguim la personalitat y virtualitat de la Regió y á ella y á les demés entitats inferiors els hi donguin prompta vida oficial, necessaria pera regenerarse per si mateixes y totes unides portar la salvació y prosperitat d'Espanya.

Joseph Gassiot y Magret.

UN IDILI

I

Un corpulent roure qu' havia vist passar moltes generacions per la patriarcal casa de sos amos, abrigava sota son ramatje, tendre parella d'aymadors.

L'eura que nasquent al peu mateix de la soca s'enfilava amunt, enroscantse com llarga serp, era menjada per dues cabretes que pasturava la Palmira, gentil damisela de uns setze Junys, més bonica qu' un dia de primavera, ab una cabellera negra com les mores.

Rastrejava per allí un perdigué anglés pura casta Set-ter, que ab son allonsament y alegre cuetejar denotava seguir la petxa de les perdius que molt de jorn havian anat á la menjada; perteneixia aquest á n' en Ramonet, jove de divuyt anys, estudiant de dret en la Universitat, qu'aprofitant les vacances d'estiu passava la temporada á llur casa payral.

Son deliri per la cassera el feya martinejar y per aixó cada dia á trench d'auba era ja al bosch á sentir la cantada de les perdius.

La Palmira ab ses dos inseparables companyones sortia del antich casal de sos pares molt avans de sortir el

sol, encaminantse a una font que hi havia a la margenera, ahont al mateix temps qu' ella hi esmorsava, pasturavan ses cabretes les moltes verdisses que allí hi havia.

Era a l' aubada.

El cel d' aquell blau tan transparent no tenia ni el més petit nuvol que l' emborronés, fresques alenades d' ayre gronxavan les fulles dels arbres, petites gotes de rosada posades en el prat afavorian la verdor de les herbes que encatifavan aquell payssatge plé de exhuberancia, rublert de flors boscanes que perfumavan l' ayre ab son aroma deliciós.

Tot era vida; tot poesia.

Y allí, asentats demunt l' herbey, estavan en Ramonet y la Palmira veyent caurer dejús de sos peus l' aygua que, brollant de la font, regava aquell trosset de paradís.

¡Be 'n son de jolives les aubades d' estiu!—deya el jove,—mes jo trovo qu' encar tú ho ets més; ¡qu' agradable es l' oreig! pero 'm compláu més sentir el vent de tos vestits; ¡quins colors més preciosos gastan les floretes! pero jo trovo mellor el rosat de tes galtes perquè tú ets la flor de les flors, la... y no acabá perquè sentí com si la llengua se li estrevés.

La Palmira tota cap baixa, tímida com la tortra casolana murmurá: gracies Ramonet per les alabances que jo no mereixo, ¡qué amable ets tú sempre! ¿vols dir que aixís 'm miras?... ¡ah dolent!... ja sé qu' aixó ho dius per galanteria y aixó m' enfada:

—Si els meus ulls te veuen tan bonica, si el meu gust se complau en mirarte, si mon cor te desitja encar que t' enfadis tinch de dirtho.

Tota riallera la Palmira acullí ab agrado aquestes paraules y tot desfullant ab ses blanques mans les flors del prat digué.

—¿Me enganyas?

—Llavors m' enganyaria jo—digué plé d' entussiasme en Ramonet.

—Donchs ¿perquè may m' ho havias dit? Fà dos anys que per primera vegada aquí mateix te coneigui; al veuret, una forsa desconeguda se allotjá dins meu, desde llavors en les nits te somnio, a totes hores te veu ma fantasia; mon pensament descansa en tú, solsament en tú perquè ta imatge quedá fotografiada en lo més fons del meu cor, no obstant, may habertho pogut dir.

Si tes paraules interpretan benbé ton pensament; que felissa seré jo! que igual forsa m' atisa ahont tú ets per res més envejar.

—Y que felís seré jo si ton llenguat brota del cor.

—Perque cregues Ramonet que mes paraules son la expressió de mon sentiment, d' aquest sentiment que m' impelleix a anar allá ahont tú ets, a mí 'm passa el mateix que tú ets dit, creuho bé, y tingas fe y esperansa y may m' oblidis.

—Si es aixís res més desitjo, res més envejo, perque aixó sol m' ompla de benestar y d' alegria.

La noya s' acostá ab en Ramonet moguda per una forsa instintiva, aquest li agafá la mà y com en éxtasis permaneixian muts de paraula; s' enrahonavan ab els ulls.

II

Son dos cors que bategan a un mateix impuls, dues ànimes que behuen a dolls en la mateixa font.

Ocult en l' eura hi havia un niu de caderneres que comensavan a piulejar cridant a sa mare.

Els dos aymants restavan encar en amorós col·loqui.

Com boig d' alegria exclamá en Ramonet: si Palmira, t' aymo més que aquestes caderneres a sa mare, que aquesta eura a n' el roure, que a tot

quan pugui haverhi en el mon; prométem ser meva per poguer passar la vida tranquila com l'aygua, que corra per aquí, com els aucells en son niu y com tes cabres en la margenera.

Devant d'aquest santuari que l'amor ha escullit per altar y la poesia per casal, aquí ahont les floretes espargeixen sa fragancia incensant aquell altar, aquí mateix, digué la Palmira á son ayment, prometo ser teva, juro esser ta esposa encar que hagi de passar totes les penes pera alcanzarho.

III

En aquest moment un esbart d'aurenetas xisclejává per allí, tot plé d'abelles y papallóns voltavan les flors, les perdius acorriolades cantavan son cant matinal, mils aucells reflavan, ensemps un globo lluminós s'alsaba per la part d'Orient, il·luminant ab sos resplandents raigs la enamorada parella.

¿Creyeu que les aurenetes foren allí mogudes per son instint, penséu qu'eis papellons y abelles hi anaren pera recullir la essencia de les flors, que les perdius cantavan satisfetes per sortir de la menjada, que'ls aucells reflavan pera festejar á la aubada, qu'el sol sortí en virtut de sa ineludible lley?

No; hi acudiren al sentir aquell jurament, pera serne testimonis y exigirne en son día el compliment.

Lluís Torras.

OLOT

He fet una curta excursió á Olot y fins aquí no crech que ningú hi tingui res que dir.—Mes al visitar la famosa vila montanyenca he tingut una de les sorpreses més grans de la meva

vida, y aixó ja son figures d'un altre paner.—Jo m'pensába qu'Olot era una mena de *pessebre* natural, ab tot de pedres rodones cobertes de molsa, xaragalls d'aygua pera fer aquareles, salzaredes, vernedes y un pa d'herba tallat y pentinat com la barba d'un tenor maco. Quan sentia parlar de Olot, veyá quadros de marxant exportador, barretines á doijo, bous, vaques, en fi: una vila morta y sense aspiracions, com morts y apagats son els volcans que'l dodeijan de baluarts éberlats.—De mica en mica, s'anava confirmant aquesta forma de l'idea que jo m'feya d'Olot, per les obres que'ls pintors n'anavan exposant y en les que casi sempre abundavan les aygues clares, els verts d'una dura tendror, les pedres rodones cobertes de molsa y fins els bous y les vaques; de les barretines ni'n parlo, perque ja se suposa que may hi faltavan.

Desanimat per aquesta idea de país únicament bonich pera ferhi fontades ó estiuejarhi sense fer res, vaig acompanyar á n'en Morena més per amistat que per ganes de veurer aquella terra y's pot dir que vaig baixar de la tartana sense parar de fer el botet, com aquell que s'adona massa tart que s'ha deixat ensarronar. De Girona á les Planes ja m'anava agradant el paissatge, mes pensava jo qu'era prou llàstima qu'aquell terreno fos tant bonich pera acabar ab el dítxós *pessebre* d'Olot. De Les Planes á Olot, l'indignació de veurem en carruatge sense poder correr, me pòsaba unes ulleres de mal humor que tot m'ho feyan veurer enterbolit, lletx y vulgar.

Arribats al cim de l'interminable pujada, ja no vaig poguer enganyarme més, y de primer me vaig confessar á mi y després als altres que'l paysatge que s'oviraba era gros,

hermós, nou y admirable; vaig fer durar un xich el meu propi engany, assegurantme que may me vindrían ganas de pintar *alló*, que no més era bonich pera ser vist, com els llachs y congestes de Suissa y les cascades del Pirinèu.—Mes bon tros més avall, cixi del fons del fons de tot, á la dreta, el cim trencat del *Puig de Bassegoda* y en Morera 'm va dir ab la veu més suau que gasta quan parla de cosas que l' hi agradan:

«Veus aquella montanya alta que va pujant? es el *Puig de Bassegoda*; alli vaig sentir el *Plany* per primera vegada.»

Sentir aixó y acabar la meva hostilitat ab aquell gran payssatge, tot va ser hú. De l' afectada indiferencia vaig passar á la més neguitosa contemplació, com aquell que may més ha de tornar á veurer una cosa que 'l seduheix. Encara vaig poguer mirar ja de lluny l' espadada y alta plana de *Coll-sa-cabra*, l' historiada montanya del *Puig-sa-Calm*, les blaves arestes del llunyá *Puigmal* y 'l gran *Canigó* amagantse del nostre sol massa exagerat, detrás de molts vels de calitxa.—Tot d' un tret arribarem sota 'ls frondosos arbres del tros de carretera que toca á Olot y al veurer tantes cares amigues encara que desconegudes, ja 'm varen venir ganas d' esser oloti.

(Seguirá.)

EXPOSICIÓ DE BELLES ARTS É INDUSTRIES ARTISTIQUES.

Diumenge dia 16 á les dotse del mati tingué lloch la clausura oficial de la Exposició.

Presidi l' acte 'l senyor Alcalde don Joseph Saderra, tenint á sa dreta el president de la Junta Organisadora

don Marián Vayreda y á sa esquerra al senyor Marqués de Vallgornera.

Comensá el senyor Secretari llegint l' acte de la sessió anterior. Luego doná compte de la adjudicació de premis á les seccions que en la convocatoria se senyalava, en la forma següent:

Per manifestació expressa dels alumnes de les escoles de Belles Arts, la Pública y la dels PP. Escolapios, han renunciat als premis que poguessin obtenir preferint que la distinció fos colectiva, á aquest efecte la Junta ha determinat premiar ab diploma d' honor á la Escola Pública y diploma de 1.ª classe á la dels PP. Escolapios.

En la secció d' Arts femenines ha acordat distingir ab premi d' honor á la instalació colectiva del Colegi de Ntra. Sra. del Pilar de D.ª M. de la Estrella Noguer.

Ab diploma de 1.ª classe al Colegi del Sagrat Cor de Maria, per son quadro artístich y flor artificial y ab igual distinció á la senyora D.ª Margarida Daudi, per ses fruytes; Srta. M. de la Assumpció Danès, per un mostruari de reixat; Srta. Francisca Soler, per ses porcelanes d' adorno; Srta. Teresa Masllorens, per sos coixins pintats; Srta. Maria Legares, per sos brodats.

En la secció d' instalacions industrials ha acordat concedir diploma de 1.ª classe á les dels senyors següents:

Armengol y fill, mobiliari; don Esteve Barberí, fundició; don Francisco Vilá, màquines; Carbonell y Planagumá, mostruari de colors; don Joan Ferrer y Vilá, cerralleria artística; Gremi de Blanquers, cuyros adobats; Órsola, Solá y companyia, granet artificial; Fills de J. Güell, glorieta; don Jacinto Ros, vidres pintats; don Miquel Ras, aparells pera la industria; don Antón Fagella, aparells pera les escoles; Escofet, Tejera y companyia, mosaichs.

També donà compte de que del capital reunit per accions pera afavorir la venda d'obres se'n formaren dotse lots que sortejats entre 'ls accionistes donaren el següent resultat.

Primer lot, de 500 ptes. Excm. senyor Marqués de Camps, núm. 461.—Segón lot, de 250 ptes. Excm. Diputació, núm. 315.—Tercer lot, de 125 ptes. Excm. Diputació, núm. 344.—Quart lot, de 125 ptes. D. Joseph Carré, núm. 215.—Quint lot, de 100 ptes. D. Joan Danés, núm. 1.—Sisé lot, de 75 ptes. D. Joan Bassols, número 138.—Seté lot, de 75 ptes., don Albert Escubós, núm. 22.—Vuyté lot, de 50 ptes. Excm. Diputació, número 343.—Nové lot, de 50 ptes., senyoreta Concepció de Còrts, núm. 211.—Desé lot, de 50 ptes. D. Joaquim Pujolar, núm. 207.—Onzé lot, de 50 ptes. Pare Miquelerena, núm. 217.—Dotsé lot, de 25 ptes. D. Candi Bayés, núm. 201.

Don Joan Danés pronuncià un parlament d'entusiasme, fent com una mena de balans dels sacrificis y resultats obtinguts en l'Exposició, fent ressaltar que 'ls fruyts morals obtinguts havian sigut espléndits y si be 'ls resultats materials no havian correspost a les esperances de la Junta deixant algùn pessim en contra d'ella, no per aixó se descoratjava l'Institut, sino que més ferm que may se proposava anar endevant ab la tarea empresa ja que son aquells que busca y no aquests.

Acabá donant les gracies a tots quants directe ó indirectament han contribuït a l'obra de la Exposició.

Per fi'l senyor Saderra avans de donar per tancada la Exposició pronuncià breus y sentides paraules, lamentantse de que 'ls industrials olotins no haguessin contribuït en la mida de ses forces al grandió acteportat á cap per l'Institut Olotí al qui felicita de tot cor per sa valenta obra.

La nombrosa y escullida concurrencia que presenciá l'acte se manifestá molt complascuda y aplaudí sobre tot d'un modo especial les animoses paraules del senyor Danés.

SECCIÓ COMARCAL.

BESALÚ.

20 de Septiembre.

Estém ja en vigílies de grossa festa major y aixís com dies enrera no 's sabia decidir á plourer may, ara 'ns trobém que no passa quasi cap dia que 'l temps no 'ns amenassi fortes plogudes, donchs, si tenim la sort que en aquells dies fassi bon temps, tindrém unes festes molt lluhides, porque ja 's comensan á veurer alguns forasters no duptant que en aquells dies serán numerosos y 's pot quasi assegurar que 's veurá tant ó més concorreguda que 'ls altres anys, ja siga per trobarse el programa en diferenta forma.

En el dia 23 á les set de la nit, després de celebrades les acostumades vespres, se tocarán sardanes en la plassa de la Constitució per la cobla «Los Montgrins» de Torroella, estant dita Plassa illuminada per la electricitat y corrent á càrrech l'adorno de la mateixa de algunes senyoretetes, entre elles algunes de forasteres.

En el dia 24, després del Passant general del mati se comensará un Solémne Ofici en la antigua iglesia Monastir de Sant Pere, al que hi assistirá la Corporació Municipal, després se tocarán les típiques sardanes y repetintse altre volta en la tarde, á la nit se farà un lluhit ball en l'embalat,

En el dia 25 se farà poch més ó menos igual que en el anterior, tinguenthi que anyadir allí entre onze y dotse del mati, uns divertits jochs de cucanya.

El dia 26, l'Agrupació Catalanista d'aquesta vila, farà la festa inaugural de la Senyera, gracies á les simpátiques senyoretetes que 's varen oferir á brodarla, les quals treballan sens descans pera que en aquell dia estiga del tot llesta, dita Senyera es una verdadera obra d'art, el treball es hermosíssim y l'afecte grandió. No tenim menos que felicitar al senyor dibuixant pera el bon acert que tingué en fer un dibuix tan digne y significat, propi d'aquells temps antiquíssims y en particular també felicitem á les senyoretetes, que dotades del seu bon gust

especial han deixat una obra digna de ser visitada.

A les deu se farà la benedicció é inauguració de la Senyera en la antiga iglesia de Sant Pere, celebrantse un solemne ofici á tota orquesta, están el sermó á càrrech del Reverent Manel Feliu. No duptém que será una funció de tota solemnitat.

A la tarde se celebrará un grandíós miting Catalanista, en el que están invitades diferentes entitats de Catalunya, poguent assegurar que será molt concorregut per una infinat de persones molt significades de Barcelona y d'altres importants poblacions de Catalunya, las quals hi pendrán part pera defensar el catalanisme y donar més realce á la festa inaugural de nostra Senyera. Luego se ballarán les tradicionals sardanes en la Plassa y per la nit ball en l' embalat.

Al següent dia se farà la tornaboda en la capella de Sant Ferriol, ballantse la tradicional sardana en la plassa del Santuari, repetintse en la Font d' en Lladrera, fent el despido hasta un altre any.

El corresponsal.

SANT ESTEVE DE BAS. 21 de Septiembre.

Ja se han acabat les festes que celebrá aqueix poble ab motiu de sa festa major, les que han sigut molt lluhides, puig tant els balls que 's feren en l' embalat com els del cassino han sigut concorregudissims, reynant en tots ells la alegria y 'l bon humor, les balles de la plassa estigueren mol animades tant les del primer dia com les del segón, el *Ball Pla* se vegé sumament concorregut, produhint molt bon efecte les numerosos parelles que hi anavan; les funcions religioses se feren ab molta solemnitat; la tornaboda que 's celebrá en el prat de Santa Margarida sigué del tot lluhida, apesar de faltarli molta gent que se n' abstingueren per causa de la inseguritat del temps.

Diumenge se celebrarán els aplechs de San Matéu á Juanetes y el de Ntra. Sra. de la Salud de Collsacabra, els quals prometen ser molt concorreguts, degut á la animació que regna per anarhi.

Per aquí la temperatura s' ha refrescat moltíssim degnt á les últimes plujes que han sigut un tant abundants.

Les cullites tant les de blat de moro com les de fajol, panís y mill prometen ser abundants á no tenir cap mala encontrada, pero en cambi les de patates y fasols será molt petita.

Ja sería hora que nostra autoritat prengüés midas un poch enérgiques per corregir certs abusos que la quitxalla tots els dies cometen, puig el dimars passat alguns noys apedregaren á un pobre deixantlo mol mal parat, ja que una de les pedres el tocá del ull y segons se diu el perdrá. La cuestió está en mans del jutjat y veurém com procedirá.

Lo del correu per aré segueix del mateix modo ó pitjor, puig son molts els dies que no rebém cap diari y altres ne rebém dos, pero de totes maneres els rebém ab retrás y ara que parlo de correus dech advertir un fet molt bó y es que una carta per anar de Olot á Sant Esteve de Bas, que no més dista que vuyt kilómetres, tarda la friolera de sis dies, ab aixó poden veurer que aném adelantant que 's una barbaritat.

El corresponsal.

CRÓNICA LOCAL.

Dimars passat á la nit tingué lloch en el local de la Exposició, el concert de despedida. Hi prengueren part els que componen el sexteto que mensualment executen pessas musicals en tots els actes que organisa l' «Institut Oloti». Les pessas que tocaron foren molt aplaudides per la nombrosa concurrencia que hi assistí.

Aquest darrer acte de la «Exposició Regional Olotina» resultá sumament lluhit y concorregut, molt més de lo que era de esperar, tenint en compte que ha desaparegut ja casi tots els forasters de nostra vila.

El certámen sardanista que tingué lloch en la Plassa de toros el passat diumenge, resultá regularment concorregut. El primer premi no s' adjudicá y fou repartit entre 'l Sant Hospital y á la Presó y el segon l'obtingué un aficionat de nostra vila. Desitjariam se repetís l' espectacle que resultá interessant.

Divendres á la tarde torná á quedar parada la fábrika del senyor don Baldiri Descals, després que feya tot just un dia que havia renovat el treball. Sobre les causes del paro, hem sentit versions que discrepan molt segons vinguin de amos ó treballadors, motiu per el qual renunciem á fer-noshen eco.

El barri de Sant Farriol ha celebrat la festa del seu Sant ab la solemnitat dels demés anys y sense que 's tingués que lamentar el més petit desordre.

S' está trevallant ab gran activitat en les obres del ferrocarril d' Olot á Girona. Hem vist que la briga més nombrosa d' obras ja trevallava á la vora de Sant Feliu y que casi 's pot assegurar que á la primavera próxima hi podran arribar els convoys.

A hores d' ara ja queda casi complertament desallotjada la sala de la Exposició, quedant embalades y á punt d' esser retornades les obres que no han sigut venudes. Hem tingunt ocasió de veurer una colecció de vistes de l' interior de la Exposició y d' algunes de les obres exposades, que donan idea de la grandiositat de la mateixa. Sembla que se posaran á la venda algunes d' elles.

Si nos procura pas regularisar el servey de correus y telégrafos, es ben poch lo que haurém guanyat ab el cambi y la separació del càrrech de corréus y telégrafos, en lloch de ser un pas en avant

ho haurá sigut en arrera. No sabém á que es degut, mes els periódichs y correspondencies se reben ab irregularitat y lo pitjor es que 'ls carters, pretextant que no es feyna seva, sembla 's resisteixen á passar els telegramas y com la direcció de telégrafos ab el cambi careix de dependents, els telegramas quedan per circular fins que l' Alcalde condolgut els fa passar pels dependents del municipi. Si aixó ha d' anar aixís es cosa de sollicitar que tornin les coses com avans.

El divendres prop passat y en els deliciosos paratjes de la Font Muixina. se reuní la societat Colombófila, junt ab un nombre de convidats, fenthi un fraternal dinar d' inauguració.

Tant en lo dinar com en els brindis se accentuá una vegada més l' unió que regna entre 'ls individuos de la mateixa y 'l desitg que tenen de que vagi creixent l' afició á la cria dels coloms.

Ajuntament Constitucional de la M. L. vila de Olot.

Acordat per aquesta Corporació municipal provehir el càrrech de Inspector de carns vacant, originada per la mort del veterinari don Joseph M.ª Pujolar, se anuncia al públich que durant el plasso de vuyt dies, contaders desde el de la fecha del present, se admitiran en Secretaria les sollicituts de aquelles que reunint les condicions necessaries desitgin obtenir dit càrrech.

Lo que 's fa públich pera coneixement d' aquells á quins pugui interessar dit acort.

Olot 21 de Septiembre de 1900.

El Alcalde President, *Joseph Saderra.*

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1900.

DEFUNCIÓNS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde 'l 15 al 21 de Septiembre.

Parroquia de Sant Esteve

DEFUNCIÓNS

Dia	Noms y apellidos	Domicili	Estat	Anys
16	María A. Rius Tutáu. . .	Hospital	viuda	49
19	María A. Ferrés Xunich. . .	Presó vella	viuda	74

Noys, 0. || Noyes, 1.

NAIXEMENTS

Noys, 2. || Noyes, 4.

Total defuncions, 3. | Total naixements, 6.

LA GRESHAM

COMPañIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.
LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 9.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPañIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Capital **34.000,000** de pesetas.

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 9.—BARCELONA.

Casa Baleta

Camisería y Corbatería

MADAPOLÁM

GRAD'OR

DE LA ACREDITADA FÁBRICA DE LA

Vda. de Joseph Tolrà

À 5 Y À 10 PESSETES PESSA

PROVIN L' EXQUISIT
LICOR CANIGÓ

De venta en Cafés y Botellerías

Representant y depositari, D. Fèlix Planagumá,
Sant Rafel 23.—Olot.

F. TERRADES.—METGE-CIRURGIÀ.

Director del Laboratori de la Clínica del Dr. Fargas de Barcelona.

Antich metge, per oposicions, del Hospital de Santa Creu.

ESPECIALISTA EN MALALTIES DE LA DONA.

Consulta á GERONA, tots els DISSAPTES de déu á una.

Carrer Cort-Real, núm. 19, pis 2n.

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomas 5, d' aquesta vila, que en el mateix establiment s' ha rebut un complet y variat assortit de géneros última novetat pera la estació d' estiu, y que s' confeccionan trajos á mida desde el módich preu de 20 pessetes en avant, competint, d' aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.